e-codices

ecclesiam uel personam ecclesiasticam et sue co(mmun)e preiudicium adiuncta quod sit
alterius requiritur prescripcio xl annorum Et istam conclusio(nem) videtur inconfirmabit probari
de consue(tudine) c. cum dilectus uicta decretali abbatis de verbig. Nam istam consuetudo non
est contra ius quod de certo monasterio decz abbas alicuius monasterii vacant Et tamen quod
inter clericos in aliquo de eo gerit cum antea posset vel de illo uel de aliis
ubi vellet eligere modo non potest nisi de isto Et sic libertas eorum in eligen-
do restringitur quod necessaria est prescripcio xl annorum ut in dicto c. abbate Et os
tenet hoc in dicto c. cum dilectus Et idem probatur de elec. Eummana / Ad idem
facit c. dilectus de offi. or. cum sue vero intellectu Nam istam consuetudo quod dicta
in monasterio habeant archidiaconatum inter se clericis non est contra ius sed preter et
racionabilis et fundabit Et tamen requiritur quod sit tamen prescripta sine primo et
omnes ibi Et eciam posset per unum consilium et unam probari sed per istam consue-
tudine eciam si diceremus quod non esset contra ius tamen in dubio detinetur uni
alterius scilicet ius ad quem pertinet collacio prebendarum que habeat potentatem per
consuetudinem perdit igitur Et si diceretur non perdit quod potest conferre ulterius non op-
tima ymmo dico quod notorie diminuitur potestas sua quod unam pinguis prebendam
posset conferre habenti aliam prebendam minus pinguem et illa alteri et sic de ceteris
et sic posset remunerare quatuor vel quinque uel plures personas ex
vacacione unius prebende / modo non potest conferre nisi unam dicto de honorem
Et istam solam racione videtur sufficere ad destruendum opinionem glo. que potest dicere
quod ipse est contra omnes et maius dicit contra eum Compos. eum quod ipse aliorum opi-
nionem tenet sed facit distinctionem equissimam et uno consona quia sit recitam
nec eciam ar. quod ipse eciam alle. oppositum Nam primo dicit quod istam consuetudo
est contra ius in sua glo. que incipit lucros Et licet alia glo. videtur in hunc
quod adeius introductionem sufficiat x anni tamen ibi alt. in contrarium c. fidelibus de
prebendis cum sunt Et tamen contrarium non solvit / nec vero videtur posse solui Nam quod ubi
beneficiarii debeat regi per seculares vel regulares istud non est contra ius Et tamen
in introduccione illius consuetudinis requiruntur xl anni ut ibi Nec videntur valere
soluciones Io. an. primo quod non est quod sicut per istam consuetudinem applicatur eius status
uni beneficio ita per istum uni ecclesie applicaretur eius status vel non per
consuetudinem quos facit ad propositum cum originalis distinccio habeat utrum consuetudo
sit contra ius vel non unde dummodo non sit contra ius esto quod tamen eius status
applicatur quod facit ad propositum vero nichil Et tamen istam est dicto sine uel saltem
preter ius et racionabilis et tamen xl anni requiruntur unde iste textus videtur dicto
confundere distinccionem glo. nec valeat solucio que habeat quod ideo facit men-
cionem de prescripcione xl annorum quod locus ibi in rescripto que sunt odiosa et
ambiciosa Secundus in opinionibus que non sunt odiose nec ambiciose Iu-
dicio meo parum valet hec solucio Nam ibi textus non considerauit ambicionem
odium uel fauorem sed consideravit utrumque sit mencio de consuetudine ecclesias uel
personas ecclesiasticas tangente intelligitur de prescripcione xl annorum Nam prescrip-
cio tamen ad consuetudinem se habeat ut una ex partibus eam essencialiter
constituentibus qui dicit consuetudinem dicit tamen eam prescriptam esse ut clare probatur
in c. alle. quarto de consue. de elec. cum ecclesia Vulterrana et melius in c.
Eummana / sic eciam videtur ipse Io. an. velle in c. alle. Si de beneficio sup

Licenza: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 718, p. 410 – Guilelmus Horborch: Decisiones novae Rotae
(http://www.e-codices.ch/it/csg/0718/410)